

РЕШЕНИЕ

№ 2727

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1721** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Б. С. М., чрез адв. Р. Х. срещу решение № 5043/12.12.2022 г., постановено по НАХД № 13136/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 22-4332-015619/22.08.2022 г., издадено от Началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, в частта, с което на Б. С. М. за нарушение по чл. 20, ал. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и във връзка с чл. 185 от ЗДвП, му е наложено адм. наказание „глоба“ в размер на 20 лв. и е изменено НП в частта, в която на Б. М. е наложена глоба на основание чл. 175, ал.1, т.5 за нарушение на чл.123, ал.1 т.3 ЗДвП, като същата е намалена от 100 лв. на 50 лв. и остава в сила НП по отношение на наложеното наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец.

В касационната жалба се излагат аргументи за неправилност на обжалваното решение. Касаторът счита, че при съставянето на АУАН и наказателното постановление са допуснати нарушения, които са съществени, като всяко от тях е самостоятелно основание за отмяната на наказателното постановление изцяло. Навеждат се твърдения, че в хода на административното производство не са събрани категорични доказателства, че настъпилото ПТП е пряка и непосредствена последица именно от

извършените от Б. М. маневри за паркиране. Иска се от съда да отмени процесното решение, както и да се отмени изцяло наказателното постановление като незаконосъобразно.

Ответникът – Началник сектор в СДВР – отдел "Пътна полиция", не изразява становище по жалбата, не се представлява.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София - град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК и при спазване на преклузивния 14-дневен срок. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо - произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена надлежно жалба.

Направените от въззивния съд фактически и правни изводи се споделят напълно от настоящата инстанция. По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 15.06.2022 г. около 11:20 ч. в [населено място] С. М. управлявал л.а. „О. Инсигниа“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], като непосредствено след кръстовището с [улица], поради недостатъчен контрол над управляваното МПС, реализирал ПТП с паркирано МПС с рег. [рег.номер на МПС] , като му нанесъл материална щета на задна броня. Водачът М. напуснал мястото на произшествието, без да уведоми за това органите на МВР.

В акта за установяване на административното нарушение било възприето, че касаторът – като управляващ МПС – л.а. с рег. [рег.номер на МПС] , е реализирал ПТП със спрелия лек автомобил БМВ с рег. [рег.номер на МПС] , след което е напуснал местопроизшествието без да уведоми компетентните органи. Посочената фактическа обстановка била възприета и в наказателното постановление, като било прието, че е извършено виновно нарушение на чл. 20, ал. 1 и чл. 123, ал.1, т. 3, б. „в“ ЗДвП, поради което били наложени и съответните наказания, предвидени в чл. 185 и чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка районният съд е приел за установена въз основа на събраните писмени и гласни доказателства по делото, които са счетени за безпротиворечиви и взаимно допълващи се.

От правна страна СРС е приел, че в производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност на нарушителя не са допуснати съществени процесуални нарушения. Въз основа на събраните доказателства въззивният съд е приел, че извършването на вмененото нарушение от касатора е безспорно доказано от субективна и обективна страна, и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя. В оспореното решение съдът е направил вярното заключение, че в случая не е спазена нормата на чл. 123, ал. 1 ЗДвП, предвиждаща, че водачът на ППС, който е участник в пътно-транспортно произшествие е длъжен, без

да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от него, като ако между участниците в произшествието няма съгласие относно обстоятелствата, свързани с него, те, без да напускат местопроизшествието, уведомяват съответната служба за контрол на Министерството на вътрешните работи на територията, на която е настъпило произшествието, и изпълняват дадените им указания. Въззивният съд е установил, че жалбоподателят е реализирал ПТП с л.а. „О. Инсигниа“ с рег. [рег.номер на МПС] и е напуснал местопроизшествието, като не е пожелал да попълни двустранен протокол със свидетеля Д. и не е пожелал да изчака пристигането на екип на КАТ за изясняване на спорната ситуация. Също така е прието, че описаното в АУАН и НП нарушение покрива изцяло признаците на състава по чл. 20, ал. 1 от ЗДвП, вменяващ задължение, водачите на МПС да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват.

Изцяло се споделя извода на решаващия съд, че от страна на АНО не са изложени никакви мотиви по отношение определяне размера на наложената глоба, което препятства съда да извърши контрол по законосъобразността на тези мотиви и преценка дали правилно е определен размерът на наложената глоба. В тази връзка СРС правилно е изменил НП в тази му част, като е редуцирал размера на наложеното административно наказание глоба в неговия минимум.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен извода на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административнонаказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление.

Касаторът не излага твърдения за съществено нарушение на процесуалните правила от страна на въззивния съд, които да са довели до неправилно установяване на фактите. Видно от съображенията, изложени в касационната жалбата, той не е съгласен с фактическите изводи на АНО, без обаче да излага конкретни твърдения за наличие на извършено от въззивния съд нарушение, което да е довело до неправилно прилагане на материалния или процесуалния закон.

Същевременно доколкото производството е по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс, то приложение следва да намери и чл. 220 от тази глава, предвиждащ забрана за нови фактически установявания – съдът следва да прецени прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени в обжалваното решение.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява валидно, допустимо и правилно, а касационните възражения срещу него неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

От страна на ответника по касационната жалба не са претендирани разноски, а такива не са и сторени от него в производството пред настоящата инстанция, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горното, Административен съд - София град, X.-ми касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5043/12.12.2022 г., постановено по НАХД № 13136/2022 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 129-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.